

14 grudnia 2022 r.

Łukasz Grabarski
Grupa środa godz. 14:15

Obliczanie całek funkcji dówch zmiennych przez zastosowanie kwadratur złożonych Simpsona

Metod Numeryczne - projekt nr 1

1 Opis metody

Niech $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ będzie dowolną, całkowaną, dwuargumentową funkcją. Chcemy obliczyć całkę podwójną, tj. zaneleżć jej przybliżenie:

$$I = \iint_D f(x, y) dx dy \quad (1)$$

gdzie $D = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 \mid x^2 + y^2 \leq 1\}$, korzystając ze złożonej kwadratury Simpsona za względu na każdą zmienną. W pierwszym kroku zamienimy całkę (1) na całkę iterowaną na prostokącie. Obszar D przekształcimy na prostokąt we współrzędnych biegunowych. Otrzymujemy zatem:

$$I = \int_0^{2\pi} \left(\int_0^1 r f(r \cos(\varphi), r \sin(\varphi)) dr \right) d\varphi = \int_0^{2\pi} \left(\int_0^1 f^*(r, \varphi) dr \right) d\varphi \quad (2)$$

dla $r \in (0, 1)$ oraz $\varphi \in (0, 2\pi)$. Następnie weźmy kwadratury Simpsona S_1, S_2 na przedziałach odpowiednio $[0, 1]$ oraz $[0, 2\pi]$:

$$S_1(g_1) = \frac{H_1}{6} \left(g_1(0) + g_1(1) + 2 \sum_{k=1}^{n-1} g_1(0 + kH_1) + 4 \sum_{k=0}^{n-1} g_1(0 + kH_1 + \frac{H_1}{2}) \right) \quad (3)$$

$$S_2(g_2) = \frac{H_2}{6} \left(g_2(0) + g_2(2\pi) + 2 \sum_{k=1}^{m-1} g_2(0 + kH_2) + 4 \sum_{k=0}^{m-1} g_2(0 + kH_2 + \frac{H_2}{2}) \right) \quad (4)$$

dla funkcji $g_1 : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$, $g_2 : [0, 2\pi] \rightarrow \mathbb{R}$ oraz $H_1 = \frac{1-0}{n}$, $H_2 = \frac{2\pi-0}{m}$ i $n, m \in \mathbb{N}$. W kolejnym kroku kwadraturę (3) zastosujemy do całki (2) ze względu na pierwszą współrzędną funkcji f^* . Wtedy:

$$I \approx \frac{H_1}{6} \int_0^{2\pi} \left(f^*(0, \varphi) + f^*(2\pi, \varphi) + 2 \sum_{k=1}^{n-1} f^*(0 + kH_1, \varphi) + 4 \sum_{k=0}^{n-1} f^*(0 + kH_1 + \frac{H_1}{2}, \varphi) \right) d\varphi \quad (5)$$

Zauważmy, że teraz funkcja podcałkowa jest zależna tylko od jednej zmiennej φ . Zatem aby obliczyć przybliżoną wartość początkowej całki (1) wystarczy analogicznie zastosować kwadraturę (4) tym razem względem drugiej zmiennej φ do powyższego wzoru (5). W rezultacie otrzymamy szukane przybliżenie początkowej całki I .

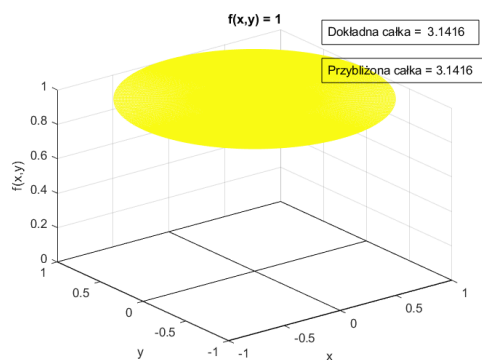
2 Opis programu

Do zaimplementowania zaprezentowanej wyżej metody w *MATLABie* użyłem pięciu stworzonych skryptów pomocniczych realizujących kolejne etapy metody:

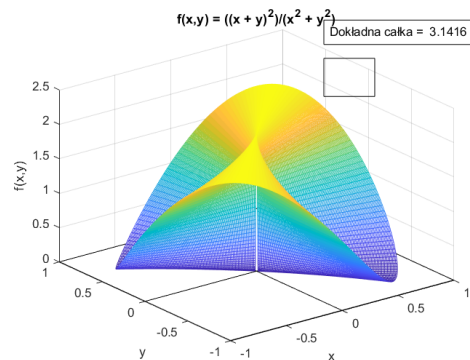
- *f.m* – dowolna funkcja dwóch zmiennych $(x, y) \in \mathbb{R}^2$ zwraca rzeczywistą wartość *res*. Odpowiada funkcji f w opisanej metodzie.
- *fBiegunowa.m* – funkcja, która zamienia zmienne współrzędne ustalonej wcześniej funkcji f z kartezjańskich na biegunowe (odpowiada f^* z opisu metody). Przyjmuje parametry $r \in [0, 1]$ oraz $\varphi \in [0, 2\pi]$.
- *ZKSimpsona.m* – bezparametrowa funkcja zwracająca przybliżoną wartość całki metodą implementacji złożonej kwadratury Simpsona na każdą zmienną. Skrypt działa według powyższego opisu metody tj. korzysta z postaci funkcji we współrzędnych biegunowych *fBiegunowa*, a następnie stosuje złożoną kwadraturę Simpsona ze względu na pierwszą współrzędną. Przy stosowaniu kwadratury na drugą współrzędną skryptu używa funkcji pomocniczej *ZKSimpsonaY*.
- *ZKSimpsonaY.m* – pomocnicza funkcja aplikująca złożoną kwadraturę Simpsona ze względu na drugą współrzędną funkcji dwuargumentowej *fBiegunowa*. Przyjmuje parametry: x – pierwsza współrzędną, c, d – końce przedziału całkowania $[c, d]$, m – liczba części, na które dzielony jest przedział.
- *main.m* – główny skrypt, który portownuje obliczanie całki za pomocą zaimplementowanej złożonej kwadratury Simpsona *ZKSimpsona* z funkcją wbudowaną *integral2*. Dodatkowo skrypt tworzy wykres funkcji f .

3 Przykłady

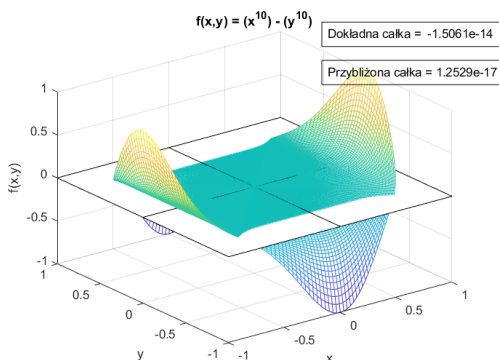
Niżej zaprezentowane przykłady testują i sprawdzają poprawność zaimplementowanej metody Kwadratur Złożonych Simpsona. Domyślnie parametry $n, m = 100$. Odpowiadają one za liczbę podziałów głównego przedziału całkowania.



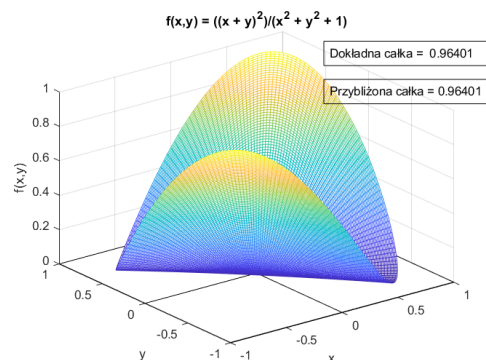
Przykład 1: Pierwszy przykład można nazwać "trywialnym", niemniej jest istotny pod tym względem, że sprawdza czy funkcje *ZKSimpsona* oraz *integral2* działają poprawnie. Stąd wnioskujemy, że faktycznie metoda została dobrze zaimplementowana, ponieważ, z Analizy Matematycznej wiemy, że $\iint_D dx dy = \pi$.



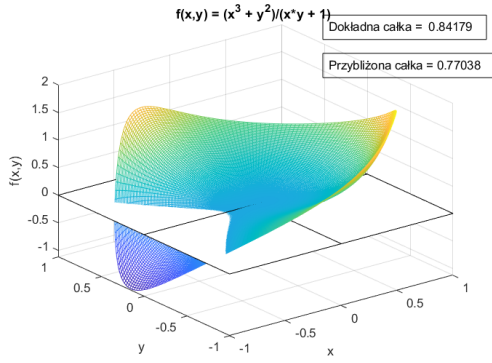
Przykład 3: Sprawdza, czy *ZKSimpsona* dobrze oblicza całkę funkcji wymiernej, gdy stopnie licznika i mianownika są równe. W tym przypadku funkcja nie działa poprawnie zwracając błąd. Może być to spowodowane dzieleniem liczb bliskich 0 przez siebie.



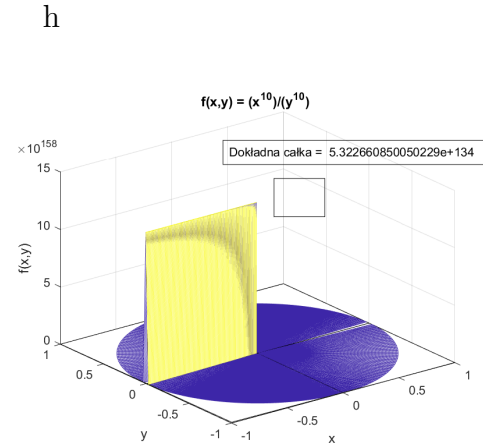
Przykład 2: Sprawdza, czy metoda poprawnie oblicza całkę, gdy ta jest równa 0. Wynik jest prawidłowy.



Przykład 4: Różni się od poprzedniego tym, że mianownik funkcji został powiększony o 1. Przez co nie występuje dzielenie małych liczb i metoda działa poprawnie.



Przykład 5: Bada czy zmiana parametrów n, m ma wpływ na rezultat. W powyższym przykładzie obliczono całkę z parametrami $n, m = 3$. Wynik metody kwadratur Simpsona wyraźnie różni się od dokładnego.



Przykład 6: Sprawdza jak zachowuje się metoda, gdy całka jest rozbieżna do nieskończoności. Funkcja wbudowana próbuje podać wynik rzędu 10^{134} natomiast *ZKSimpsona* kończy z błędem.

4 Analiza wyników

Przykład	Funkcja	Metoda Simspona	Funkcja wbudowania	Błąd
1	$f(x, y) = 1$	3.1416	3.1416	1.3323e-15
2	$f(x, y) = x^{10} - y^{10}$	1.2529e-17	-1.5061e-14	1.5074e-14
3	$f(x, y) = \frac{(x+y)^2}{x^2+y^2}$	NaN	3.1416	NaN
4	$f(x, y) = \frac{(x+y)^2}{x^2+y^2+1}$	0.9640	0.9640	-6.1901e-09
5	$f(x, y) = \frac{x^3+y^2}{xy+1}$	0.7704	0.8418	-0.0714
6	$f(x, y) = \frac{x^{10}}{y^{10}}$	NaN	5.3227e+134	NaN

Zaimplementowana metoda obliczania całek funkcji dwóch z metodą kwadratur złożonych Simpsona ze względu na każdą zmienną działa poprawnie dla większości przypadków. To jest, błąd obliczeń jest rzędu 10^{-15} - 10^{-9} . Metoda dobrze sobie radzi z dodawaniem, odejmowaniem bliskich liczb oraz z dzieleniem, gdy mianownik nie jest bliski 0. Gdy mianownik jest bliski 0, zwracany jest błąd. Uniemożliwia to określenie na przykład czy całka jest rozbieżna (*Przykład 6*), czy nie (*Przykład 3*).